

РЕШЕНИЕ

№ 5056

София, 12.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Трето отделение, в съдебно заседание на девети март две хиляди и двадесет и трета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПАНАЙОТ ГЕНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: ЛЮБКА ПЕТРОВА

ЮЛИЯН КИРОВ

при секретар	Ирена Кръстева	и с участието
на прокурора	Момчил Таралански	изслуша докладваното
от съдията	Юлиян Киров	
по административно дело № 7678 / 2022 г.		

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Сдружение "Балканка"- град София срещу Решение № 4189/ 23.06.2022 г., постановено по адм. дело № 12117/ 2020 г. на Административен съд- София- град (АССГ).

В касационната жалба се релевират оплаквания за неправилност на решението, поради съществено нарушение на материалния закон и необоснованост.

Касационният жалбоподател счита за неправилна преценката на съда за законосъобразност на обжалвания административен акт.

Моли да се отмени обжалваното съдебно решение и процесното решение на директора на Басейнова дирекция "Дунавски район"- гр. Плевен (БДДР) и да се върне делото за ново произнасяне от съда.

Ответникът- "Хидроенергопроект" ЕООД в писмен отговор, подаден чрез адв. Дашинов, счита касационната жалба на Сдружение "Балканка" за неоснователна и необоснована, респективно решението на съда за правилно, законосъобразно и обосновано, като издадено в съответствие с материално- правните норми и съдопроизводствените правила.

Ответникът- Директор на Басейнова дирекция "Дунавски район"- гр. Плевен в Молба от 07.03.2023 г., оспорва касационната жалба и излага становище, че съдебното решение на АССГ е правилно, обосновано и законосъобразно.

Представителят на Върховна административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба. Излага доводи, че обжалваният съдебен акт е правилен, по отношение на който не са налице релевираните касационни основания за отмяна по чл. 209, т. 3, предложение 1 и 3 от АПК- неправилност, поради нарушение на материалния закон и необоснованост на съдебния акт.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна, което я прави процесуално допустима.

С обжалваното решение е ОТХВЪРЛЕНА жалбата на Сдружение „Балканка“, представлявано от Д. Куманов- срещу Решение № 3100/ 23.11.2020г. за изменение и поправка на очевидни фактически грешки на Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140092/ 16.05.2015 г., издадено от Директор на Басейнова дирекция "Дунавски район" гр. Плевен.

За да достигне до този правен извод решаващият съд е установил, че „Хидроенергопроект“ ЕООД е титуляр на Разрешително № 11140092/ 17.06.2010 г., изменено с решения № 1033/ 27.03.2013 г., № 1406/17.09.2014 г., 1984/10.10.2016 г. и № 2411/19.04.2018 г. с продължен срок на действие с решение № 3068/ 30.09.2020 г. за водовземане от повърхностен воден обект- река Огоста. Срокът на действие на разрешителното е продължен до 17.06.2030 г. Целта на водовземането е производство на електроенергия, посредством МВЕЦ „Огоста 9“ с инсталирана мощност 715 кВт и нетен пад 3.94м.

Посочил, че административното производство е образувано по заявление вх. № РР-01-28/18.03.2020 г., допълнено със заявление вх. № РР-01-28(2)/ 10.04.2020 г. подадено от управителя на МВЕЦ „Огоста 9“ за изменение на разрешително № 11140092/ 17.06.2010 г. за водовземане на повърхностен воден обект за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „Огоста 9“. Поради засягане на параметрите на разрешителното за водоползване от така депозираното заявление за изменение, на основание чл. 75 от ЗВ е изготвено публично обявление по реда на чл. 75 от ЗВ, което е поставено в сградата на община Бойчиновци и на интернет страницата на БДДР.

В законоустановения срок е депозирано възражение вх. № РР-01-28(11) от 21.10.2020 от Сдружение „Балканка“. Със заповед № 125/18.11.2020 г. на директора на БДДР, на основание чл. 67, ал. 2 от ЗВ е назначена комисия, която да разгледа постъпилото възражение и да предложи решение. С Решение № 1/ 20.11.2020 г. така сформирания комисия е приела за неоснователни доводите, изложени в комплексното възражение, с изключение на забележките по отношение на описанието на местоположението на водохващането, като е предложено, на основание чл. 62, ал. 2 от АПК да се извърши поправка на очевидна фактическа грешка, относно описанието на местоположението на водохващането.

Въз основа на така проведено административно производство е било издадено оспореното Решение № 3100/ 23.11.2020г. за изменение и поправка на очевидни фактически грешки на Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140092/ 16.05.2015 г., издадено от директора на Балканка дирекция „Дунавски район“ с център Плевен за осъществяване на инвестиционно предложение за изграждане на МВЕЦ „Огоста 9“ на река Огоста в землището на община Бойчиновци, област Монтана.

Решаващият съд е обсъдил, приетото заключение от комплексната съдебно- техническа експертиза, където е разгледана реализацията на МВЕЦ „Огоста 9“.

От правна страна решаващият съд е анализирал производството по изменение и продължаване на срока на действие на издадено разрешително за водовземане и водоползване, което е регламентирано в чл. 72 и сл. от Закона за водите (ЗВ).

Преценил е, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт. Решението било издадено в изискуемата писмена форма, като съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Не се установявали и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират отмяната на акта само на това основание. Намерил за правилно приложен и материалния закон.

От решаващия съд, като неоснователно било прието и възражението, че нереализирането на водовземането в регламентираните срокове опорочавало обжалваното решение. По преписката били налични доказателства за изпълнение на условията на разрешителното.

В обобщение решаващият съдебен състав намерил оспореното адм. решение за законосъобразно, а жалбата срещу него за неоснователна, поради което същата била отхвърлена.

Настоящият състав на ВАС трето отделение счита, че решението на адм. съд е ПРАВИЛНО, като подадената срещу него касационна жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Неоснователни са доводите от касационната жалба, че решението на адм. съд е неправилно, поради съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост.

Първоинстанционният съд е събрал всички допустими, относими и необходими доказателства, като е установил надлежно правно- релевантните факти. Въз основа на тези факти и след като е анализирал подробно правната уредба е формирал обосновани правни изводи.

Адм. съд в съдебния акт е обсъдил приобщените към делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, включително назначената съдебна експертиза. Мотивите в съдебното решение са формирани на база възприетите факти и дават отговори на всички искания и доводи на страните- чл. 235, ал. 2 от ГПК, чл.172а, ал.1 и ал.2 АПК.

Не може да се приеме твърдението на касатора, че съдът едностранчиво е разгледал приобщените доказателства. Правилно съдът е посочил, че в случая дружеството има право да измени разрешителното по ЗВ, тъй като строителството е в напреднал етап и е пред завършване.

Реализацията на едно инвестиционно намерение, съобразно етапите на неговото осъществяване преминава през надлежна регулация по ЗООС, ЗВ, ЗБР, ЗУТ и т.н. В екологичното право се търси баланса на интереса на инвеститора, който създава икономически напредък и обществен интерес за чиста околна среда- чл.2 и чл.3 от ЗООС.

Адм. орган в своята преценка за изменение на разрешителното по ЗВ, следва да извърши намеса, която е пропорционална на цялостната дейност на проверявания обект- чл. 6, ал. 2 и 3 АПК, чл. 74, ал.2, т.1- т.3 ЗВ. В случая тези принципи са спазени в проведеното адм. производство.

Неоснователни са твърденията на касационния жалбоподател за наличието на противоречие на решението с материалния закон. Обжалваното решение за изменение и поправка на очевидни фактически грешки на разрешително е издадено на основание нормите на чл. 52, ал. 1, т. 4, чл. 72, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ЗВ, § 146, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗВ и чл. 62, ал. 1 от АПК.

Правилно съдът е приел, че издаването на процесното решение е от компетентността на директора на БДДР, с оглед на чл. 52, ал. 1, т. 1- 3 от ЗВ, чл. 152, ал. 1, т. 1 от ЗВ, във връзка с чл. 5, ал. 1, т. 5 от Правилника за дейността, организацията на работа и състав на басейновите дирекции.

На основание чл. 43, ал. 1 и ал. 2 от ЗВ, индивидуалното използване на водите и водните обекти е налице, когато съответното право се осъществява от определен титуляр. Започване на водовземаването по чл.44, ал.1, чл.50, ал.4, т.4 от ЗВ е свързано с изграждане на водностопанската система на МВЕЦ- чл.56, ал.2, т.4 ЗВ.

Обосновано от съда е прието, че не е налице допуснато от административния орган процесуално нарушение, изразяващо се в издаване на оспорения акт, без да бъдат отчетени всички обстоятелства във връзка с изсяняването на случая от фактическа страна.

Неоснователни са твърденията на касатора, за допуснато нарушение на съдопроизводствените правила, тъй като са налице спорове относно преюдициални въпроси свързани с регламентацията по ЗООС. Резултатът от жалбата на Сдружение „Балканка“ срещу Писмо от 2.10.2019 г. на РИОСВ Монтана не може да обоснове неправилност на обжалваното съдебно решение. Съобразно чл.220 АПК прилагането на материалния закон се преценява въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

При вмененото задължение на административния орган с разпоредбата на § 146, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на Закона за водите /ДВ, бр. 61 от 2010 г./ същият се е съобразил и с императивната разпоредба на чл. 78, ал. 2 от ЗВ, която постановява, че органът по чл. 52, ал.1 продължава срока на действие на издадено разрешително, когато молбата е подадена в срока по ал.1; когато не се нарушават нормативни разпоредби, планови предвиждания или обществени интереси и когато са изпълнени условията на издаденото разрешително. В случая няма данни да е налице бездействие, поради което да се приеме, че не са изпълнени законовите изисквания.

Правилен е изводът на съда, че неизпълнението на условията по издаденото разрешително за реализиране на водовземаване не може да обуслови незаконосъобразност на решение за изменение на издаденото разрешително за водоползване. Обосновано от адм. съд се приема наличието на доказателства за изпълнение на условията на разрешителното по чл.72, ал.2 и чл.78, ал.2, т.3 от ЗВ. Действията по изграждане на ВЕЦ не са само действия по фактическото му изграждане, но включват и серия от подготвителни действия свързани с отчуждаване на земи, изготвяне на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж.

Правилно от адм. съд е било установено, че строителството е започнало на 01.10.2015 г., със съставянето на протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа. Към датата на извършване на проверката е изпълнен и въведен в експлоатация I- ви етап от строежа, изпълнен е и II- ри етап, като предстои въвеждането му в експлоатация. Несъмнено това задължително условие за предприемане действия по реализиране на водностопанската система се изпълнява.

Правилно съдът е приел за неоснователно възражението относно приложимостта на чл.118ж, ал.1, т.1 от ЗВ, с който се забранява водовземаването от повърхностни води за производство на електроенергия при каскадно изграждане на деривационен и руслов тип водноелектрически централи, освен когато те са със значим обществен интерес и/или ползите за обществото превишават ползите от постигане на екологичните цели и са обосновани като изключение по чл. 156е в действащия план за управление на речния басейн.

По делото не е спорно, че разрешителното предмет на изменение е издадено на 17.06.2010 г. Към тази дата нормата на чл. 118 ж., ал. 1, т. 1 от ЗВ (обн. ДВ бр.61/06.08. 2010 г., доп. ДВ бр. 12/2017 г.) не е била действаща. Следователно, към момента на издаване на оспореното решение титулярът на разрешението вече е придобил право на водовземаване по смисъла на чл. 49, ал. 3 от ЗВ.

Обосновано от съда е прието, че е недопустимо, вече придобитите права да му бъдат отнети без да са налице законовите основания за прекратяване на действието на издаденото разрешително. Административното производство по издаване на оспореното решение е инициирано по заявление на заинтересованото лице - титуляр на разрешителното, поради което и за административния орган не съществува правна възможност да разшири обхвата му.

Правилно от съда е установено, че съгласно чл. 72, ал. 2 ЗВ продължаване срока на действие на издаденото разрешение, респективно неговото изменение, се извършва при спазване на изискванията на чл. 78, ал. 2 ЗВ, което в случая е налице.

В случая компетентния орган при упражнене на своите правомощия е преценил, че от страна на „Хидроенергопроект“ ЕООД са били спазени изискванията за изменение и/или удължаване на срока по чл. 78, ал. 2 ЗВ. Установено е от доказателствата по делото, че дружеството на база разрешение за строеж е започнал изграждането на МВЕЦ. При упражняване на тази преценка по целесъобразност от адм. орган не е допуснато нарушение на закона- чл.169 АПК.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е правилно, не са налице сочените касационни основания за отмяната му и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода и диспозитива на съдебното решение на АССГ разноските в първоинстанционното производство не следва да бъдат присъждани, тъй като същите е следвало да бъдат потърсени по реда на чл.248 ГПК, във вр. с чл.144 АПК. При този изход на спора за настоящото производство от касатора се дължат на "Хидроенергопроект" ЕООД разноски в размер на 2640 лв (две хиляди шестстотин и четиридесет) лева, за платено адвокатско възнаграждение. От касатора се дължат на БДДР разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, Трето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4189 от 23.06.2022 г., постановено по адм. дело № 12117/ 2020 г. на Административен съд- София - град.

ОСЪЖДА Сдружение "**Балканка**"- град София да заплати на "Хидроенергопроект" ЕООД сума в размер от 2640 лв (две хиляди шестстотин и четиридесет лева) разноски за касационното производство.

ОСЪЖДА Сдружение "**Балканка**"- град София да заплати на Басейнова дирекция "Дунавски район"- гр. Плевен- 100 лв (сто лева) разноски за касационното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ ПАНАЙОТ ГЕНКОВ

секретар:

ЧЛЕНОВЕ: /п/ ЛЮБКА ПЕТРОВА

/п/ ЮЛИЯН КИРОВ